

Καὶ ὁ ταλαίπωρος Ἀγγλος, ἐρυθρός, κάθιδρος, ἐξηκολούθει τὰς κραυγὰς.

— Φωνάζετε δυνατώτερα, δὲν ἀκούω γρῦ, ἀπὴντα ὁ Σκώτος.

— Ἐκτακτον, μοναδικόν ! Δὲν εἶδα ἄλλοτε τέτοιο πρᾶγμα ἐς τὴν ζωὴν μου ! Καὶ φέρων τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον ἐξέβαλε καὶ ἔτεινε χρυσὸν νόμισμα εἰς τὸν ὁδηγόν.

Τούτου γενομένου, κατέλειπον τὸν περίφημον λίθον καὶ ἀνῆλθον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. Ὁ ὁδηγὸς δὲ ἵνα φανῇ ἄξιος τοῦ φιλοδωρήματος ὡδήγησε τὸν ὁδοιπόρον διὰ τῶν μᾶλλον ἀποτόμων καὶ ὀλισθηρῶν ἀτραπῶν καὶ τὸν ἔκαμε ἀληθῶς πολλὰς συγκινήσεις νὰ δοκιμάσῃ.

Ἐπανελθὼν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὁ Ἀγγλος ταξιειδιώτης ἔλαβε τὸ σημειωματάριόν του, ἀνέγραψε τὰ ἀξιωματικὰ γεγονότα ὧν ὑπῆρξε μαρτυρὸς αὐτόπτης τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ προσέθηκεν ἐν τέλει μικρὰν σημείωσιν πρὸς φωτισμὸν τῶν φίλων του :

— Παραλαμβάνετε ὁδηγὸν πάντοτε κατὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ ὄρους.

ΜΑΞ Ο' ΡΕΛΛ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΝ

Περὶ τοῦ ἐπαγγέλματος ἑκάστου.

Ἡ κοινωνία, ἥς ἀποτελεῖς μέρος, ὁμοιάζει πρὸς πλήρωμα πλοίου, οὗ ἕκαστον μέλος συντελεῖ εἰς τὴν πορείαν τοῦ σκάφους, ἀναλόγως τοῦ ἔργου, ὅπερ ἐπ' αὐτοῦ ἐκτελεῖ. Ὁ κυβερνῶν πλοίαρχος καὶ ὁ οἰακοστροφῶν πηδαλιούχος ἐκτελοῦσιν ἔργον σπουδαιότερον, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπλοῦς ναύτης ὁ ἀναπεταννύων τὰ ἱστία εἶνε ὡσαύτως ἀπαραίτητος, καὶ ὁ μάγειρος δὲ ὁ κατασκευάζων τὴν τροφὴν τῶν συντρόφων του δὲν εἶνε ὀλιγώτερον χρήσιμος. Ἐὰν εἰς τούτων παραλίπη τὸ καθήκον του, ἐπιμελεῖται κακῶς τῶν συμφερόντων, ἅτινα ἐνεπιστεύθησαν αὐτῷ καὶ καθίσταται ἐπιβλαβὴς εἰς ὅλον τὸ πλῆρωμα θέτων ἐν κινδύνῳ ὀλόκληρον τὸ πλοῖον. Οὕτω καὶ ἐν τῇ κοινωνίᾳ οἱ πολῖται, ἐξ ὧν συνίσταται, ἀποτελοῦσι τὸ πλῆρωμα αὐτῆς, τὸ ἐπάγγελμα ὅπερ ἕκαστος ἐκλέγει εἶνε τὸ ἐν τῷ χειρισμῷ τοῦ σκάφους ἔργον, καὶ ἀναλόγως τῆς ἐπιμελείας του, μεριμνᾷ καλῶς ἢ κακῶς περὶ τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ συμφερόντων. Ὁ γεωργός, ὁ καταλείπων τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ χέρσον, δὲν εἶνε μόνον ὀκνηρός, ἀλλὰ καὶ μὴ ἔντιμος ἀνὴρ. Ἀπολαμβάνει τῶν εὐεργεσιῶν τῆς κοινωνίας, μὴ ἀποδίδων δ' αὐτὰς ὑπεξαιρεῖ ἀπὸ τῶν ὁμῶν του τὸν σῖτον, ὃν ὀφείλει νὰ προμηθεύσῃ αὐτοῖς. Ὅπως αὐτὸς δὲ, καὶ ὁ ἐργάτης ὁ ἀμελῶν τὴν ἑαυτοῦ ἐργασίαν καὶ ὁ δημόσιος ἀνὴρ ὁ

μὴ ἀφιερούμενος εἰς τὸ ἔργον του καὶ ὁ καλλιτέχνης ὁ μὴ προσπαθὼν νὰ διακριθῇ ἐν τῇ τέχνῃ του, παραλείπουν τὸ πρὸς τὴν ἀλληλοβοήθειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην καθήκον των. Ἐργάζου λοιπόν, ἐμπρός ! Ἐὰν θέλῃς νὰ ζήσῃς ὡς κοινωνικὸν ὃν ἀπόκτησον τὰς γνώσεις αἰτίνες σοὶ ἀναγκαῖοις, ἄσκησον τὰς δυνάμεις σου, τελειοποιήθητι ἐν τῷ ἐπαγγέλματί σου, κατὰστησον σεαυτὸν ὅσον τὸ δυνατόν ἰκανώτερον νὰ ἐργασθῇς ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ, ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τῆς πατρίδος.

PAUL BOURDE.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Οὐδεὶς ὑπάρχει Ἕλλην ὁ μὴ συνειδῶς τίς ἐστὶν ἡ λαχοῦσα ἡμῶν ἱστορικὴ ἐντολή. Τί δὲ δὲν ἤθελε κατορθῶσαι ἡ δημοφροσύνη αὕτη, ἐὰν ἐνταῦτ' ἔκατενοῦμεν τίνες εἶνε οἱ κυβερνητικοὶ ὄροι, δι' ὧν καὶ μόνον δύνανται νὰ ἐκπληρωθῶσιν οἱ προαιώνιοι τοῦ Ἑλληνισμοῦ πόθοι ; Ἀλλ' ἡμεῖς, ἐνῷ ἀπαιτοῦμεν καθ' ἑκάστην παρὰ τῶν κυβερνήσεων τοῦ ἔθνους τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων τούτων, ἀναγκάζομεν αὐτὰς νὰ παραλύωσι τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ κράτους διοίκησιν ἐν ἄλλαις λέξεσι, φθειρόμεν καθ' ἑκάστην τὴν κινοῦσαν τὸ σκάφος τῆς πολιτείας μηχανήν, καὶ ἐν τούτοις ἀξιούμεν νὰ μᾶς φέρῃ τὸ σκάφος τοῦτο εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Τί λοιπόν τὸ ἄπορον, ὅτι ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπανάστασιν, τῷ 1829, ὅτε δούξ Οὐέλλινγκτων καὶ ὁ λόρδος Ἀβερδην, οἱ θετικώτατοι τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τοῦ κόσμου, ἀνεκοίνουν εἰς τὸν πρίγκηπα Ἐστερχάζου, ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν κράτος κέκληται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸ κράτος τοῦ Σουλτάνου μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, νῦν δὲ πάντες ὑπολαμβάνουσι τοῦτο ὡς ὄνειροπόλημα ; Δὲν ἀρνούμαι, ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως μέχρι τῆς σήμερον ὁ Ἑλληνισμὸς ἐκτῆσατο εὐπορίαν καὶ παιδείαν πολὺ μείζονας τῆς εὐπορίας καὶ τῆς παιδείας τῶν προτέρων χρόνων. Ἀλλὰ τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, πολύτιμα ὄντα ἐν τῷ ἰδιωτικῷ τοῦ ἔθνους βίῳ, δὲν ἤθελον ἔχει ἀξίαν ἐν τῷ ἱστορικῷ εἰμῇ ἐὰν ἀπέβαινον χρήσιμα, δὲν λέγω ὅπως ἐκπληρωθῶσιν αἱ μεγάλαι προσδοκίαι τῶν δύο ἐκείνων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας, τοῦλάχιστον ὅπως μὴ ὑπερτερήσωσιν ἡμῶν φυλαὶ ὑστεροφρονεῖς, αἰτίνες οὐδ' ἐφαντάσθησαν νὰ πράξωσι τὰ πολεμικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔργα. Ἐνῷ ὁμως ἡ τοιαύτη χρῆσις τῶν ὑλικῶν καὶ πνευματικῶν ἡμῶν πόρων κατωρθώθη ἐν ἡμέραις δουλείας, δὲν κατωρθώθη, ὡς μὴ ὠφελεν, ἀφ' ἧς ἐγενόμεθα ἐλεύθεροι.

(Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.)